

Gjashtë pikë për një platformë të unitetit revolucionar sot

Një propozim nga Trendi Ndërkombëtar i Komunizmit Revolucionar (RCIT), shkurt 2018, www.thecommunists.net

Ne jetojmë në një botë me kontradikta dhe kthesa të papritura. Ndërsa kapitalizmi skadon, hajdutët kapitaliste janë duke u përpjekur për të rritur pasurinë e tyre duke sulmuar klasën punëtore dhe të shtypurit pa mëshirë duke gjithnjë shkatërrimin e mjedisit dhe të intensifikojë luftën e tyre me njëri-tjetrin. mbijetesa e njeriut është e kërcënuar nga ndryshimi i pakontrolluar klimatike dhe rritjen e luftës midis fuqive të mëdha, e cila sjell rrezikun imperialiste luftë e tretë botërore. Kjo është arsyeja pse themi se alternativa është "socializmi ose epoka e gurit"!

Kjo situatë dramatike e bën luftën e organizuar për socializmin më të domosdoshëm se kurrë. Kjo do të thotë që klasa punëtore dhe të shtypurit duhet të kenë një parti të përkushtuar ndaj luftës ndërkombëtare për një të ardhme socialiste!

Sipas mendimit tonë, është e domosdoshme që revolucionarët në mbarë botën të fillojnë menjëherë të bashkëpunojnë për të hedhur themelet për një marrëveshje parimore. Kjo do të na mundësojë që ta çojmë përpara procesin e ndërtimit të një Partia të re Revolucionare Botërore me forcë të përtërirë. Pika fillestare për themelimin e një partie të tillë duhet të jetë pajtim për çështjet më të rëndësishme të luftës globale të klasës. Tendencat Ndërkombëtare Komuniste Revolucionare (RCIT) i konsideron pikat e mëposhtme si gurthemelet programore në fazën aktuale politike:

1) Antarktiku i rivaliteteve të imperialiste dhe të fuqive të mëdha sikur - SHBA, BE, Japonia, Rusia dhe Kina

Njeriu i Vitit është pozita e humanistëve, imperialistëve të organizatave bamirëse të Shteteve të Bashkuara, BE-së dhe Japoneze dhe të Shteteve të Bashkuara të Rusisë dhe Kinës. Vetëm mbi këtë bazë është e mundur të plotësohet programi anti-imperialist në këtë pyetje - ndërkombëtarizmi proletar dhe defektizmi revolucionar. Lufta e klasës punëtore kundër të gjitha pushteteve imperialiste dhe pavarësisht prej tyre. Kjo do të thotë që revolucionin duhet të mbështetet në konfliktet intra-imperialiste.

Një qasje e ngjashme është e nevojshme nëse India hyn në një konflikt me Kinën imperialiste, pasi India është - një fuqi rajonale jo imperialiste - vepron si një ndërmjetës i imperializmit amerikan në rrethana të tilla.

Ata që nuk e pranojnë natyrën reaksionare dhe imperialiste të këtyre fuqive të mëdha, në mënyrë të pashmangshme do të dështojnë në marrjen e një linje të qartë anti-imperialiste, që është marksiste. Në fund, ata me vetëdije ose në mënyrë të pandërgjegjshme do të mbështesin një ose një kamp tjetër imperialist si një "të keqe më të vogël".

2) Lufta e vazhdueshme kundër imperializmit dhe për çlirimin e popujve të shtypur

Revolucionarët qëndrojnë për mposhtjen e shteteve imperialiste dhe të trupave të tyre në çdo konflikt me forcat që përfaqësojnë popujt e shtypur. Ne qëndrojmë për fitoren ushtarake të këtyre forcave, pa të mbështesë udhëheqjen jo-revolucionar të shtypur (për shembull, petit borgjez islamistët, nacionalistët) politike. Kjo vlen edhe për konfliktet e brendshme politike (për shembull, kundër një kombi të shtypur si çeçenëve në Rusi ose në Ostturkmenistan / ujgur në Kinë), si dhe për luftëra të huaja (për shembull, Koreja e

Veriut, Afganistani, Siria, Mali, Somalia). një qasje e tillë nuk është vetëm për vendet e Jugut, por edhe në rastet e shtypjes kombëtare dhe diskriminimit brenda shteteve të vjetra imperialiste (për shembull, zezakët dhe amerikanët amtare në luftën për pavarësi të Shteteve të Bashkuara ;. Katalonjës kundër shtetit imperialist spanjoll)

Po ashtu duhet në revolucionarët për kufij të hapur në vendet imperialiste dhe për barazinë e plotë të pakicave kombëtare dhe emigrantëve (për shembull, të drejtat e shtetësisë, gjuhës, paga të barabarta) luftimeve.

Përveç kësaj, revolucionarët, në një konflikt të caktuar refuzojnë, për të mbështetur një kamp imperialiste kundër një tjetër (për shembull, Mbretëria e Bashkuar dhe Gjibraltari Bashkimi Evropian referendumi Anëtarësimi kundër BE Clinton kundër Trump).

Ata që nuk e mbështesin luftërat e popujve kundër shtypjes të tyre duke specifikuar udhëzimet të këqija si një justifikim për të kandiduar larg nga luftën e klasave si ajo sot në fakt merr vendin e saj. Kjo i vendos ata jashtë kampit të klasës punëtore dhe të shtypurit.

3) Vazhdimi i luftës revolucionare në Lindjen e Mesme dhe Afrikën e Veriut kundër diktaturave reaksionare, imperializmit dhe cionizmit

Masive Kryengritjet e popujve të Palestinës, Tunizi, Iran, Siri, Egjipt, Jemen, Sudan dhe vende të tjera kanë qenë zhvillimi më i rëndësishëm dhe më të avancuara të luftës së klasave që nga fillimi i periudhës së re historike në vitin 2008. Është e vërtetë se mungon një udhëheqje revolucionar.

Kanë vuajtur një sërë humbesh të tmerrshme - të tilla si grushti i shtetit i gjeneralit al-Sisi në Egjipt në korrik 2013 ose masakra e vazhdueshme e popullit sirian nga Assad dhe mbështetësit e tij të huaj. Por procesi revolucionar vazhdon. Kjo është reflektuar në rezistencën e vazhdueshme të popujve në Palestinë, Siri, Jemen, Egjipt etj. Dhe përhapjen e saj në vende të reja si Tunizia, Irani, Sudani dhe Maroku. Lëvizja masive palestineze dhe ndërkombëtare, e shkaktuar nga vendimi i Trump për të njohur Jerusalem si kryeqytetin e Izraelit, hap një kapitull të ri në luftën revolucionare për një "Palestinë të lirë të Kuqe". Kjo luftë është e drejtuar nga njëra anë kundër pushteteve imperialiste dhe kundër shtetit apartheid sionist dhe nga ana tjetër për krijimin e një shteti të vetëm palestinez nga lumi në det. Kryengritjet spontane popullore në Tunizi dhe Iran kundër regjimit kapitalist tregojnë se vala revolucionare mund të ringjallet në Lindjen e Mesme dhe madje u përhap në vendet jo-arabe. Forcat e vërtetë revolucionare duhet të mbështesin lufton këtyre njerëzve kundër diktaturave dhe forcave reaksionare pa kushte pa mbështetjen e udhëzimit në rrugë të tyre jo-revolucionare (për shembull, petit borgjez Islamistët dhe nacionalistët) politike.

Ka "socialistë" të cilët nuk e kanë përkrahur revolucionin arab që nga viti 2011 ose që deklarojnë se ai përfundoi dhe munda. Ata dëshmojnë se janë socialistë dhe demokratë vetëm me fjalë, por jo me vepra.

Revolucionarët kundërshtojnë çdo luftë të prapambetur midis sundimtarëve rajonalë (për shembull, Arabia Saudite, Emiratet e Bashkuara Arabe, Irani, Egjipti, Sudani, Etiopia, etj.). Ata do të votojnë taktikat e tyre revolucionare për çdo luftë. Për ta bërë këtë, ata duhet të analizojnë natyrën konkrete të luftës dhe sfondin e saj politik, si dhe rolin e fuqive imperialiste (veçanërisht SHBA, Rusi, Kinë).

4) Lufta revolucionare kundër sulmeve reaksionare mbi të drejtat demokratike

Revolucionarët mund t'u shërbejnë interesave të klasës punëtore dhe të shtypurve vetëm nëse janë në gjendje të njohin armikun e klasës dhe të mobilizohen kundër tij. Prandaj, ata duhet të luftojnë me

vendosmëri kundër të gjitha diktaturave regresive dhe pseudo-demokracive të korruptuara dhe autoritare (për shembull, Siria, Togo, Kenia, Republika Demokratike e Kongos, Zimbabve); kundër të gjitha formave të shtypjes kombëtare dhe racore (për shembull, popujt indigjenë në Amerikën Latine, Rohingya në Myanmar, skllëvër afrikanë në Libi); kundër të gjitha grushteve të shtetit (p.sh. Egjipti 2013, Tajlandë 2014, Brazil 2016); dhe kundër të gjitha sulmeve autoritare (të tilla si një gjendje e jashtëzakonshme në Francë që nga viti 2015).

Të gjithë ata që nuk i njohin dhe i luftojnë këto sulme regresive, por i mbështesin ata ose marrin një qëndrim neutral, janë tradhtarë të klasës punëtore. Ka një humnerë midis tyre dhe neve!

5) Përdorimi i taktikës së bashkuar frontale në të gjitha betejat masive

Revolucionarët kundërshtojnë të gjitha format e sektarizmit që refuzojnë pjesëmarrjen në betejat masive nën pretekstin e udhëheqjeve të tyre jo-revolucionare.

Në vend të kësaj, ata i kthejnë në taktikë bashkuar frontit në luftën e punëtorëve dhe fshatarëve, të cilët janë të udhëhequra nga forcat reformiste ose populiste (p.sh. sindikatat, organizatat masive të fshatarëve dhe të varfërve urban, por edhe partitë politike të tilla si PT, të prerë, MST në Brazil; CGT, CTA, FIT në Argjentinë; Morena në Meksikë; islamistëve në Egjipt, rebelët në Siri; EFF në Afrikën e Jugut, SYRIZA në Greqi para 2015; Podemos, nacionalistët baskë dhe katalanisht në shtetin spanjoll). Një orientim i tillë duhet të shkojë krahas për krahas me një luftë të vendosur kundër të gjitha formave të fronteve popullore dhe populizmit të vogël borgjez. Ashtu si punëtorët dhe fshatarët e këtyre udhëzojnë në rrugë jo-revolucionare kanë thyer larg dhe formimi i partisë Një punëtorëve të pavarur dhe revolucionare të promovohet.

Ata që nuk zbatojnë taktikën e frontit të bashkuar në përpjekje të tilla masive lënë mbështetjen e tyre për këto beteja në një deklaratë abstrakte pa kuptim konkret.

6) Filloni të ndërtoni një parti botërore revolucionare tani!

Lufta për të mbrojtur ofensivën regresive të klasës sunduese dhe për çlirimin e klasës punëtore dhe të shtypurit mund të ketë sukses vetëm nëse kombinohet me luftën për revolucionin socialist. Kjo do të thotë asgjë më pak se kapja e pushtetit nga klasa punëtore dhe të shtypurit dhe përmbysja dhe shpronësimi i klasës kapitaliste në mënyrë që të hapet rruga drejt socializmit. Historia na mëson se të gjitha përpjekjet masive për çlirim do të jenë në fund të fundit të destinuara për dështim nëse nuk udhëhiqen nga një parti revolucionare. Një palë e tillë duhet të organizojë luftëtarët më të vetëdijshëm dhe të gatshëm për luftë të klasës punëtore dhe të shtypurve, ai duhet të jetë i pastër nga çdo shthurje burokratike. Përveç kësaj, ajo duhet të ekzistojë si një parti ndërkombëtare për të shmangur rreziqet e kombësisë.

Prandaj, i bëjmë thirrje të gjitha organizatave dhe aktivistëve të cilët janë të angazhuar sinqerisht për krijimin e një Partia të re botërore revolucionare për t'u bashkuar në bazë të këtyre gurthimeve programatike. Në mënyrë të veçantë, RCIT sugjeron që revolucionarët të formojnë një Komitet të Përbashkët të Kontaktit për të përgatitur dhe organizuar në mënyrë politike një Konferencë Ndërkombëtare. Qëllimi është të diskutohen hapat konkretë për të promovuar krijimin e një Partia Revolucionare Botërore. RCIT angazhohet për diskutime serioze dhe bashkëpunim të ngushtë me të gjithë ata që ndajnë një perspektivë të tillë.